

Aanwezig Björn Siffer, voorzitter
Fabienne Blavier, Frank Creyelman, Liesbet De Keersmaecker, Johan De Vleeshouwer Zineb El Boussaadani, Kerstin Hopf, Ingrid Kluppels, Tine Van den Brande, Jan Verbergt, Loïc Verstraeten, commissieleden

Waarnemers: Katleen Den Roover, Rita Van den Bossche

Ambtenaren: Gert Eeraerts, Marc Lammar, Kristin Scharpé

Extern: Dr. Caroline Gyselinckx, HIVA

Verontschuldigd Marc Hendrickx, Walter Schroons, Wim Jorissen, Magda Van Loon

Datum 11 maart 2014 – van 19.00u tot 20.00 uur

1. Goedkeuring verslag commissie januari 2014

Het verslag wordt goedgekeurd.

2. Toelichting dossier coöperatieve kinderopvang

Mevrouw Kirstin Scharpé stelt de spreker voor, Dr. Caroline Gyselinckx. Mevrouw Gyselinckx stelt de omgevingsstudie rond coöperatieve kinderopvang voor. Vanuit het HIVA, heeft ze immers een belangrijke rol gespeeld in de tot stand koming van dit rapport. De presentatie wordt opgeladen in cobra.

Rita Van den Bossche: U maakt een overzicht van alle drempels die ouders uit de doelgroep ervaren om in te stappen in kinderopvang. In het coöperatieve model dat u voorstelt zijn er ook drempels aanwezig, de verwachtingen naar ouders toe liggen vaak nog hoger. Is het geen contradictio in terminis, dat u verwacht dat de doelgroep in een dergelijk model wel zou instappen?

Caroline Gyselinckx: Het coöperatieve principe is enerzijds de organisatievorm en anderzijds de mate waarin er toegelaten wordt dat ouders participeren in de opvang. We verwachten uiteraard niet dat ouders zelf investeren of verantwoordelijkheid nemen in het opzetten van de structuur. Daarvoor doen we beroep op partners. In die zin is het geen klassieke coöperatieve onderneming.

Wel zouden we de mogelijkheid bieden aan ouders om als vrijwilliger mee te werken in de opvang. Op deze wijze kunnen ze bijvoorbeeld ook de kostprijs drukken.

Rita Van den Bossche: dat zou ook kunnen in een andere organisatievorm: bijvoorbeeld een klassieke vzw of vennootschap. Welk voordeel is er dan nog om te kiezen voor de coöperatie?

Marc Lammar: Het idee is ontstaan vanuit noden die aangegeven werden binnen de dienst kinderopvang in relatie met bijvoorbeeld het ocmw of de vdab. Vandaag krijgen we een telefoontje dat mevrouw x volgende week maandag kan starten in een tewerkstellingsplaats of opleidingsprogramma, op voorwaarde dat ze kinderopvang heeft. Dat is op de huidige markt onvindbaar.

Dat maakt ook dat zowel ocmw als vdab het interessant vinden om mee partner te zijn in een project die dergelijke vragen wel kan beantwoorden en zo kansen kan bieden aan hun doelpubliek. In het coöperatieve model is de inbreng en verantwoordelijkheid van de partners zeer groot, hetgeen een strategisch voordeel biedt ten opzichte van andere modellen.

Johan De Vleeshouwer: Heeft de stad Mechelen de ambitie om zo'n project ook effectief te realiseren?

Marc Lammar: Daar kunnen we nog geen uitspraken over doen. De stad heeft de ambitie getoond in het bestuursakkoord om aan kinderopvang te werken. Vanuit de administratie is dit één van de pistes die wordt voorbereid. Of het beleid ook daadwerkelijk zal kiezen voor deze organisatievorm, is afwachten. De essentie is dan ook om partners te vinden die de krachten willen bundelen.

Tinne Van den Brande: Wordt er dan ook actief gezocht naar partners? Ik denk concreet aan de scholen?

Marc Lammar: Ik durf niet te zeggen dat de scholen vragende partij zijn om hier in te stappen. Ik hoor eerder dat ze hun kinderopvang zouden overlaten aan een coöperatie. Het is uiteraard ook een verre sprong. In deze studie vertrekken we vanuit de noden van een zeer specifieke doelgroep met als voornaamste doelstellingen om deze groep te kunnen activeren en de strijd aan te gaan met kinderarmoede. Dit behoort niet tot de corebusiness van de gemiddelde school.

Tinne Van den Brande: Toch stellen we vast dat de noden veel groter zijn, dan wat de stad met dit project kan bereiken. Ook in andere doelgroepen.

Kristin Scharpé: Het is dan ook een studie die een bepaald model wil onderzoeken. Het heeft geenszins de ambitie om het hele opvangprobleem integraal op te lossen.

Dr. Caroline Gyselinckx: Toch kunnen ook in de reguliere kinderopvang de coöperatieve principes gehanteerd worden. Bijvoorbeeld door ouders meer te betrekken in de opvang.

Tinne Van den Brande: Het ene kan met het andere gaan. Zou het niet nuttig zijn om ook de rijkere klasse te laten meedraaien in dergelijke systemen. Denken we maar aan het Freinet onderwijs.

Marc Lammar: Ja, dat kan. Maar moet de overheid dan hierin het initiatief nemen. Ouders kunnen dit immers zelf doen, en de stad ondersteunt dat ook met haar investeringssubsidies. In dit specifieke project, met een duidelijk sociaal emancipatorisch doel, is het van belang dat de overheid dit trekt, samen met zo veel mogelijk andere partners. Bijvoorbeeld: Prisma, CVO, CBE, ...

Johan De Vleeshouwer: Kan je ons voorbeelden bezorgen van dergelijke projecten, die al gerealiseerd zijn?

Dr. Caroline Gyselinckx: In Louvain La Neuve is er een voorbeeld te vinden, waar ook in het rapport naar verwezen wordt. Voordien heb ik nog andere studies geschreven, over het onderwerp.

Johan De Vleeshouwer: Maar het blijft wel pionierswerk?

Dr. Caroline Gyselinckx: Elke context is anders. We kunnen geen passe partout model maken.

De voorzitter sluit de vergadering door de spreker en de aanwezigen te danken.

Verslaggever: Gert Eraerts